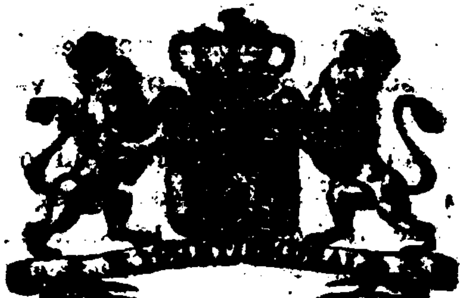
N°. 31.

A°. 1834.

DONDERDAG DEN 17den APRIL.

SURINAAMSCHE COURANT.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, 18 Februarij.

De Engelsche Dagbladen behelzen hoegenaamd geene tijdingen uit Portugal. Dit geeft den *Times* alzoo de gelegenheid om bij het afzijn van stellige berigten die hem zouden kunnen tegenspreken, zich in zijn *City-article* in de volgende gissingen te verdiepen:

»De kooplieden die onmiddellijk belang hebben bij de Portugesche zaken, houden zich overtuigd dat de oorlog aldaar ten einde spoedt en de laatst ontvangen berigten schijnen die overtuiging te regtvaardigen. Er bestaan evenwel nog betere gronden voor dit gevoelen. In kringen die veelal het best onderrigt zijn, is men niet vreemd van het denkbeeld, dat Don *Miguel* eindelijk zelf begint in te zien dat het langer voortzetten van den oorlog een wanhopig iets wordt, en dat hij het verlangen heeft te kennen gegeven, om te weten welke schikkingen men hem zouden willen voorslaan, ingevalle hij zich geneigd mogt betoonen zijne aanspraak op den troon te laten varen, in één woord, dat hij slechs verlangt de verzekering te bekomen, dat hem zijn leven lang zal worden toegestaan datgene, wat hem reeds in een der vroegste tijdstippen van het geschil is aangeboden geworden, te weten, het inkomen, hetwelk in Portugal bepaald is voor den eersten prins van den bloede. Wil men echter veronderstellen dat hij nog ongezind blijft om toe te geven, zoo zijn er andere redenen voorhanden, om te gelooven, dat hij het niet lang meer zal kunnen uithouden. De wending, welke de zaken in Spanje genomen hebben, hebben de banden tusschen dat rijk en Portugal steeds naauwer toegehaald, en de brieven uit Madrid brengen mede; dat het traktaat in 1823, ten tijde van de Cortes aangegaan, thans hernieuwd, of liever als nog in volle kracht beschouwd zal worden. Dit verdrag verpligt Spanje, om is het nood 8000 man in Portugal te zenden.«

Men ziet alzoo dat de geheele redenering van den *Times*, niet dan op zeer losse gronden steunt, maar bovendien zoo strekt het volgende uit eenen Madridschen brief, mede in de *Times* te vinden, geenszins tot versterking der bovenstaande veronderstellingen; in dien brief leest men:

»De belangstelling welke men onder de tegenwoordige omstandigheden in dit rijk, aan de Portugesche zaken wijdt, is weinig minder dan die welke men in den staat onzer noordelijke provincien stelt, het nieuwe ministerie heeft met het uiterste leedwezen verklaring ontvangen, dat het Engelsch gouvernement niet tusschen beide wil komen, in den twist tusschen de beide broeders van het Huis *van Braganza*, tot het doen eindigen van eenen oorlog die dat ongelukkige land tot deszelfs tegenwoordigen toestand van diepe ellende heeft gebragt. De Engelsche minister aan dit hof, moet insgelijks eenigen spijt gevoelen over het mislukken van eene onderhandeling, waarvan hij zich voorgesteld had het doel stellig te zullen bereiken, hetzij door middel van voor Don *Miguel* aanlokkelijke voorslagen, hetzij door middel eener gewapende tusschenkomst. De groote vrees schijnt te wezen dat Don *Miguel* eene genoegzame magt zal kunnen detacheren, om Don *Carlos* in staat te stellen naar onze in opstand zijnde provincien over te komen, en van daar den opstand in Spanje uit te breiden en van langen duur te maken. De begrooting, die men alhier maakt van de wederzijdsche magten der strijdende partijen, is merkelijk hooger dan hetgene daarvan in Engeland of Frankrijk wordt opgegeven. De magt over welke Don *Miguel* beschikken kan, wordt gezegd 30,000 man te beloopen, terwijl die van Don *Pedro* op 25,000 wordt begroot. Het belang van Don *Miguel* zou voorzeker mede brengen den Spaanschen pretendent zijne hulp te bieden, zoo eene enkele krachdadige poging in staat ware hem ten troon te verheffen. Daar dit evenwel onmogelijk is, zoo is het niet onwaarschijnlijk dat de vrees eenen gezamelijken inval van den kant der Portugesche grenzen vergroot wordt voorgedragen, ten einde, ware het mogelijk, het Engelsch gouvernement over te halen om door eene tijdige tusschenkomst de rust aan de beide landen te hergeven.

»Het Engelsche gouvernement wordt gelaakt wegens deszelfs te vast aankleven aan afgetrokken beginsel, op een oogenblik dat de stem der menschelijkheid en de verpligting door de oude traktaten opgelegd, in de Portugesche zaken zoo luidkeels roepen om eenige afwijking van den regel, die het *casus foederis* voor het oogenblik schijnt uit te sluiten."

De Fransche Bladen maken gewag van de volgende omstandigheid. Een te Parijs aangekomen en in het *hôtel de Suède*, in de straat *de Richelieu* afgetreden Ier, doet aldaar om eene waschvrouw zenden. Weldra verschijnt als zoodanig een jong en aardig meisjes, aan hetwelk hij gelast eene hoeveelheid linnen, hetwelk hij op den vloer der kamer zaamgehoopt had, mede te nemen, om hetzelve te reinigen. Nog geen half uur is verloopen of hij hoort aan zijne deur kloppen; hetzelfde meisje verschijnt en brengt hem eene aanzienlijke hoeveelheid banknoeten terug, welke hij, in een papier gewikkeld, zonder het te weten onder het linnen had laten vallen. Natuurlijk poogt hij haar, voor hare eerlijkheid en zorg, eene belooning op te dringen, doch in welke vormen hij zijn aanbod ook gieten mag, zij weigert iets, wat het ook zij, aan te nemen, beweerende eenen pligt betracht te hebben, welks nalating verachting verdiening zou. — Voor weinige dagen nu werd in de kerk van St. Thomas d'Aquino een huwelijk ingezegend, hetwelk vele nieuwsgierigen had doen te samen vloeijen. De bruidegom scheen een gegoed buitenlander, de bruid een zedig meisje uit eenen minderen stand. Weldra vernam men, dat het paar geen ander was dan de dankbare Ier en het eerlijke waschmeisje.

In de Belgische Dagbladen, leest men het volgende:

Men zegt dat een der afgevaardigden uit het Luxemburgsche heden bij de kamer zal voorslaan, om zich over de aangelegenheden dier landstreek tot een geheim committé te vormen. Inderdaad beginnen dezelve steeds neteliger te worden. Het Pruissische garnizoen der vesting verzet zich met de uiterste kracht tegen de uitvoering der bevelen omtrent de militaire ligting. Den 8sten dezer is een detachement dier bondstroepen te Lorentzweiler het besluit omtrent de militie, hetwelk gereed lag om aangeplakt te worden, uit het huis des burgemeesters komen weghalen. Twee dagen later zijn zij nog talrijker terug gekeerd, hebben het huis van den burgemeester omsingeld, en hem op de nadrukkelijkste wijze gelast zich, geene maatregelen tot uitvoering der Belgische bevelen te veroorloven. Soortgelijke tooneelen hebben in verscheidene andere gemeenten plaats gehad. In den nacht van den 15den op den 16den zijn duizend Pruissen de vesting uitgereikt, hebben geheel het dorp Beettemburg, hetwelk men hier beweert drie uren van de stad en een uur buiten haren krijgs-omkring te leggen, omsingeld. Zij moeten er met geweld in het huis van den distriktkommissaris *Hanau* gebroken zijn, hebben hem opgeligt en gevankelijk naar Luxemburg gevoerd. Het *Dagblad van Luxemburg* verzekert nu, dat geen der jonge lieden, die onder den krijgs-omkring der vesting behooren, den 10den dezer te Meersch voor de militie-raad verschenen is, en dat zij onderhands een extrak-besluit van dien raad ontvangen hebben, inhoudende dat het tot nader uitgesteld was.

(*Amsterdamsche Courant*).

MENGELINGEN.

DE DOCTRINAIREN ZIJN LEGITIMISTEN IN STRIJD MET HUN EIGEN BEGINSEL.

»Er bestaat geene doctrinaire partij, er heeft er nimmer eenige bestaan, maar sedert vijftien jaar heeft men die benaming gegeven aan eene verzameling menschen of vernuften, die eene school in de staatkunde daarstelden; om dat zij een, hun afzonderlijk eigen, stelsel bezaten en dat zij eene afzonderlijke *coterie* in de gezelschapszalen der restauratie uitmaakten; omdat zij er in een gezamelijk doel intrigeerden, zich onderling steunende, stuwende en ophemelende, en dat waar slechts een van hen den voet had ingekregen, men staat kon maken van weldra de geheele bende te zien volgen en zich te zien nestelen.

»Als staatkundige school is het met de doctrinairen reeds lang gedaan, dat is te zeggen, dat zij reeds lang afgezien hebben van het stelsel, hetwelk hunne magt, en wij zullen er bijvoegen hunne voorbijgaande nuttigheid, uitmaakte.

»Hoe nu, zullen sommige voorvechters der monarchale oppositie ons zeggen, gij stemt derhalve toe, dat de doctrinairen immer nuttig zijn geweest? Wij zullen hun ten antwoord geven, *o ja!* de doctrinairen zijn van nut geweest, toen wij dit niet konden wezen.

»De doctrinairen zijn de eersten geweest aan welke het te beurt gevallen is, eene wettige oppositie te drijven tegen de geheime absolutistische bedoelingen der dijnastie, welke het charter had geoctrooijeerd, zonder hetzelve te willen houden of hetzelve te begrijpen.

»Om met het charter in de hand, de oppositie tegen de booze inzigten der dijnastie te kunnen beginnen, moest men zich op eene autentieke wijze in den geest van dat charter weten te plaatsen en door antecedenten en zekere leerstellingen weten te verheffen boven de beschuldigingen van Jacobinismus, waarmede

de mannen van 1815 een ieder vervolgden, die niet, hetzij naar Coblentz, hetzij naar Gent, uitgeweken was geweest, een ieder die maar eenigzins betrokken was geweest, in de worstelingen van de omwenteling, van het keizerrijk en van de honderd dagen, tegen Europa en het oude regeringstelsel.

» De doctrinairen begonden zich in dat geval; zij hadden de legitimiteit diensten bewezen, die hun veroorloofden de eersten te wezen, om te vorderen, dat de legitimiteit overeenkomstig het charter zoude regeren, en het land vergenoegde zich, gedurende eenig jaren, met zijne oppositie tegen de Bourbons te bepalen tot de bewoordingen van den doctrinairen stijl, om dat eene oppositie, die zich bediend zoude hebben van de constitutionnele taal der mannen van 89, den schijn gehad zoude hebben van eene nieuwe omwenteling te verlangen, dat is, van het beginsel zelf der legitimiteit, welke door de overwinningen der coalitie weder ten troon was gevoerd, op nieuw in twijfel te trekken.

» De doctrinairen bezaten destijds, of vormden zich eene theorie van een vertegenwoordigend gouvernement, welke bestond in de zamenvoeging van een wettig koningschap, van eene erfelijke aristocratie en van eene kamer der gemeenten, gekozen door een gering getal der meest belasten. De doctrinairen maakten zich eene eigene school, met te beweren, dat de kracht van zoodanig een stelsel gelegen was, in het stelsel zelf der legitimiteit. De legitimiteit stelden zij tot eerste voorwaarde van ieder constitutioneel koningschap, zij ontkenden dat ieder stamhuis was, om erfelijk met een charter te regeren; zij stelden als vaste leer, dat er geen constitutonneel koningschap mogelijk was, dan met eene wettige dijnastie, welker regt ouder was dan het charter, en *welke den degen niet overgaf*: dat is; die wanneer tusschen haar en eenige der takken van de wetgevende magt eenig twist ontstond, souverein verbleef krachtens het regt, beide van geboorte en van den degen. Zie daar de doctrine, die gesteund door een der schitterendste talenten van welsprekendheid, verscheiden jaren lang de magt van den Heer Royer Collard heeft uitgemaakt gehad; het is die doctrine, die voor hen die zich rondom den Heer Royer Collard schaarden, het kenmerk is geweest eener afzonderlijke staatkundige school, te midden van de vijftienjarige oppositie."

(Amsterdamsche Courant.)

NIETS VOOR NIETS.

Ik hoop dat het eenigzins onkiesche dezer ware Anekdote wegens het naïve derzelver, verschooning zal vinden.

Een Mylord, niet lang in *Parijs* geweest zijnde, dus weinig met de gebruiken aldaar bekend, deed op zekeren dag, een toer te paard met zijn knecht achter zich, door het bosch van *Boulogne*, eene kleine noodwendigheid waarnaar een Gentelman zoo wel als een ander, onderworpen is, deed hem afstijgen en hij naderde, ten einde dit te verrigten, een schildwachthuisje, op – eens wierd hem de hoed afgeligt, driftig hierover wordende, vroeg hij de reden hiervan, men onderrigtte hem dat dit het gebruik was, en wanneer hij een halve frank betaalde, hij de hoed konde terug krijgen, en anders maar blootshoofd weg zoude rijden. Mylord zond van kwaadheid, beweerde dat dit een fashionibel overal vrijstond, dit gaf eenige woordenstrijd, hetwelk de voorbijgangers deed stil staan en die het tegendeel beweerden en onze Engelschman zoude het te kwaad gekregen hebben, dus hij vond maar het best zich te onderwerpen aan dit gebruik, hij taste in de zak en had geen kleiner geld als franken, die niemand konden of mogelijk wilden wisselen; JOHN had ook geen geld en waarop dezen nog eenige Engelsche scheldwoorden moest verduren, zijn hoed laten kon ook niet en een halve frank voor niets uitgeven, kon ook niet, wanneer de Edelman toch begreep om een einde aan de zaak te maken, zeide tot zijn knecht: JOHN zit af en verteer jij die andere halve frank en JOHN was genoodzaakt of hij hiertoe behoefte of geen behoefte gevoelde, de orders van zijnen meester te gehoorzamen.

(Ingezonden.)

ADVERTISSEMENTEN.

☞ ALGEMEENE VERGADERING van het DEPARTEMENT *PARAMARIBO*, der MAATSCHAPPIJ: *TOT NUT VAN 'T ALGEMEEN*, op Maandag, den 21sten April 1834, des Avonds ten 7½ ure; in de zaal van de LOGE *CONCORDIA*.

BOLLATAGE: De Heeren J. H. RETEMEIJER, Mr. J. H. DE FRIDERICI, W. H. KLINT, E. SCHEFFER en CASSA.

VOORLEZING: Het Lid G. VAN POLEN HULLEMAN.

De Secretaris,
H. G. VLIER.

(14807) De *Exploicteur bij het Geregtshof* te SURINAME, zal op Vrijdag den 18den April 1834, des morgens negen uren, ter Kastelenije van gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven *Louisa*, *Antje*, *Christina*, *Arlequen* en *Paljas*: aankomende A. HUSKUS.

Paramaribo, den 12 April 1834.

PARNASSIJNS der *Nederlandsche Israëlitische Hoofd-Sijnagoge*, maken bekend aan de Ledematen hunner Gemeenten, dat het door hun opgemaakte *Cohier van Finta*, over dit loopend jaar, en betaalbaar in de maand September eerstkomende, voor elk en een iegelijk, aan wien hetzelve zoude mogen aangaan, van heden af, tot en met den 6den Mei eerstkomende, ten Huize van den Thesaurier den Heer M. A. KEYSER, ter inzage is liggende; met uitnoodiging aan zoodanige derzelve, welke zich over de aan hun op hetzelve *Cohier* aangeslagene, mogten bezwaard achten, daarvan binnen de hierboven bepaalde tijd, aan Parnassijns voormeld, schriftelijke opgave te doen.

Paramaribo, den 15 April 1834.

De Secretaris van Parnassijns voornoemd,
J. E. SOESMAN.

(17104) Aangebragt per het Schip *Paramaribo*, Kapt. K. SPIEGELBERG, en te bekomen bij GEBROEDERS REELFS:

Boter, Z. M., Komijne en Zwits. Kazen, Hammen, Paterstukken, Saucijzen de Bologne gerookte Tongen, Rolpens, Worst en Saucijsjes in vaatjes; kwart tonnen Zout Vleesch; Aardappelen, Patent-, Raap-, Lijn en Zoete Olie; Rozijnen, Kranten, Pruimen, Appelen, Peeren, Vijgen, Sago, Augurkjes, Charlotten en Bloemkool in stoopen; Jenever, conjacen witte Brandewijn, Roode Wijn en Bier in oxhoofden, Madera-, Rhijnsche en Portwijnen; Azijn in oxhoofden en in pullen; Likeuren, Maagbitter; Fransche Azijn in fleschjes; Tabak, Snuif en Sigaren; Mans en Vrouwen Schoenen, Joosjes-, Hysant-, Uxim en Zwarte Thee; Specerijen in soorten; Osnabrugs-, Huismans en fijne Linnens, Zeildoek, Koffijzakken; Schoppen, Houweelen, geelhechte Houwers, Dimm- en Kruishengsels, Spijkers in soorten, Timmer, Kuiper en Metselaars Gereedschappen, en diverse anderen IJzer- en Koperwaren; Verfwaren in soorten; Aarde en Glaswerk; Porseleine Theeservicen; Koffijmolens; Kantoorbehoeften; Glazen Ruiten; Steenkolen, Steenen, Kalk en Cement, Kramerijen en diverse andere Goederen meer.

GEBROEDERS CORDUA,

(17097) Hebben ontvangen per het Schip *Catharina Anna Helena*, Kapt. P. H. BOS, en bieden te koop aan, als:

Zeeuwsche Aardappelen, Boter. Z. M., Zwitsersche en Limburger Kazen, Westfaalsche Hammen, Rolpens, Worst en Saucijsjes in vaatjes, nieuwe Haring in tobbetjes, Anchovisch in potjes, Zalm in blik, gerookt Vleesch, dito Ossenribben, Haasjes, Saucijsjes de Bologne, Worst, Ossentongen en Kinbakshammen, rond Visch, Krenten, Pruimen, Rozijnen, Juffers en gepelde Amandelen, gedroogde Peeren, Fermeselje en Macaronie in stoopen, Joosjes, groene en zwarte Thee; Amandel of Theebanket in flesschen, Walnoten in vaten; beste Roode Wijn in dubbelde fusten en dito in kisten, Madera en Rhijnsche Wijn in dito; Jenever in roode en groene kelders en dito in manden; oude Cognac en witte Brandewijn in demejeans; Selterwater in manden, Wijnazijn in pullen; Terpentijn en Patent Olie in dito.

Voorts fijne en ordinaire Bielefelder heimden Linnen, Listados, Boekjesstreep, Servetgoed en Stopilje, ledige Koffijzakken, Visschersgaren en geteerd Touwwerk; fijne en ordinaire garen en katoene Mans en Vrouwen Kousen en dito Sokken; effe en gestreept blaauw gekeperd Nankings, geglansd en gefigureerd Cambricks; Kamerdoek en witte Brabandsche Katoenen, dito Sateen of Engelsch Leder; fijn zwart en groen Laken; zwart, bruin, groen en geel Drap de Cesar, zwart Casemier, gekeperd en effe Dommets; zwart zijde en katoene Fluweel; zwart, rood, blaauw en groen Merinos, gemaakte Jassen en Rokken; zijde en katoene Parasollen, Oost-Indische zijde Zakdoeken; zwarte en witte geborduurde Tule Shawls Doeken en Strookjes; wit Kastore Handschoenen met knoopjes.

Een *Assortiment* Laarzen, Mans en Kinder Schoenen; Kalfsvellen; fijne Canasser en Portorico Tabak in doozen en pakjes; supra fijne Havana, Woodville en ordinaire Portorico Sigaren in ⅟₈ kistjes.

Alsmede een *assortiment* fijn geslepen Engelsch Glaswerk en dito Koperwaren; Paardenhaire Matrassen en Veder Bedden; fijn Engelsch Postpapier, Bloedkralen in soorten; enz., enz.

Paramaribo, den 12 April 1834.

(17121) M. A. KEIJSER, zal *MORGEN*, op VENDU Verkoopen: Provisien, Stukgoederen; een nieuwe Kap-Chais met Lantaarns en nieuwe Tuigen; en een Amerikaansche Wagen; — benevens voor rekening van het Gouvernement eene zekere Tentboot en toebehooren, te bezigtigen in het Bootenhuis bij 's Lands Magazijnen.

(18815) HEDEN om 9 uren, zal door den *Vendumeester* J. E. LYONS, worden verkocht: De Negerin *Affie* en dochter *Antoinetta*, aankomende A. H. E. ARNSEN.

(17109) De ondergeteekende zal op Dingsdag den 22sten dezer, des namiddags ten 4 uren, ten huize van den *Vendumeester* M. A. KEIJSER, doen verkoopen:

Welonderhoudene *MEUBELEN*; fijn *PLEET*- en *GLASWERK*; en diverse andere fraaije Voorwerpen; daags vóór en op den verkoopdag te bezigtigen.

Paramaribo, den 16 April 1834.

A. VAN GELDER Hz.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Het Schip *de Vriendschap*, Kapt. D. G. DOMKEN, Het Schip *Paramaribo*, Kapt. K. SPIEGELBERG, Beide van *Amsterdam*.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de Erven J. BRINK.